

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00
Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

часопис для робочого людю — виходить два рази на тиждень:
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.

Видає Створене "Українських Робітничих Вістей".
Передплата на рік \$4.00

Адреса:—

UKRAINIAN LABOR NEWS
cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

ВСІМ ПЕРЕДПЛАТНИКАМ, ЧИТАЧАМ І ПРИХИЛЬНИКАМ
"УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧИХ ВІСТЕЙ" ТА ВСІМ ЧЛЕНАМ
СТОВАРИШЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧИХ ДІМ
ЗАСИЛАЄМО В ДЕНЬ НОВОГО 1922 РОКУ НАЙСЕРДЕЧ-
НІШИ ЖЕЛАННЯ.

Редакція і Адміністрація
"Українських Робітничих Вістей".

НА ПОРОЗІ 1922 РОКУ.

Минув 1921 рік. Кождий робітник на таку згадку спитаеть себе: що приніс нам, робітникам, 1921 рік на полі класової боротьби за еманіпацію?

Если ми оглянемо ся назад на фронт класової боротьби пролетаріату в світові масштабі в 1921 році, то не перебільшимо, коли скажемо, що мало найдемо світлих точок на сьм фронті, які були-б ознакою бодай частинної побіди пролетаріату в капіталістичних краях над своїм класовим ворогом.

Зато на тїм самім фронті ми находимо кілька великих темних точок, які є свідством поразки, свідством несолидарности пролетаріату, свідством ганебної, зрадиної роботи жовтих робітничих лідерів.

Перша з таких поразок — се поразка мартівського повстання в Німеччині, наслідком якої почались спори між революційними організаціями Німеччини і наслідком якої зістали виклинені з комуністичної партії деякі її лідери з Леві на чолі.

Слідуючою поразкою пролетаріату — се провал страйку гірників в Англії минулої весні. Скандальна роля в сьм страйку провідників англійських професійних союзів остане чорною плямою в історії класової боротьби англійського пролетаріату. Томаси, Клайні і інші, запровадзивши англійській буржуазії, уклади всего цього кротацького хисту, щобі тільки не допустити до загального страйку на поміч гірникам залізничників і транспортівців, між якими і гірниками істнує т. зв. Потрійний Союз.

Третя з визначних поразок, яку потерпіли робітники в боротьбі з капіталістами — се невдача страйку текстильщиків в північній Франції. При цілковитій пасивности робітників подулневої Франції, робітникам північної Франції не тільки знижуєть ся платня, але тисячі юнійних робітників викидаєть ся з брами фабрик, а їх місця заступаєть ся страйколомом, якіх капіталісти вербуєють з поміж безробітних. В наслідок сего в деяких місцевостях північної Франції число членів профсоюзів зменшило ся о 50 процент.

Невільними союзниками в наступі капіталу на працю являють ся в сьм випадку мільони безробітних, яких нужда і голод гонять на страйколомство. Не можна тут обвинувачувати виключно самих тільки безробітних, коли на їх заклики о активну поміч в їх боротьбі за кусок хліба, робітничі організації і взагалі працюючі робітники в більшій частині оставались глухими.

Економічна криза і її наслідки дали можливість капіталістам цілого світа розпочати в 1921 році генеральний наступ проти робітництва, який у величезній більшості закінчив ся побідною капіталістів. Нема країни, де-б робітникам не знижено платня? В декотрих країнах, як наприклад в Польщі, заведено проти робітництва нові виможні закони.

Але чи се означає цілковиту поразку пролетаріату? Ні. Пролетаріат, як величезна маса, може терпіти частинні поразки, може на якийсь час бути позбавлений частини своїх завоеваних ним попередно прав, але як клас — він непобитий.

В боротьбі — поразки є неминуючі. Але і поразки многимо учать. Частинні невдачі пролетаріату еше не дають повної переваги капіталістам. Пролетаріат не є якась каста, яку побивши, можна зовсім знищити. Крім того капітал, силою закону свого економічного розвитку і концентрації багатств в руках одних чи трохів, не тільки не ослаблює рядів пролетаріату, а навпаки, пожираючи малі підприємства, він тим самим збільшає пролетарську армію, зміняє ряди пролетаріату на свою власну голову.

В своїх тимчасових поразках пролетаріат набираєть ся більшого досвіду для нової наступної битви. Если-б пролетаріат Росії і України не мав перед собою лекції 1905—1906 рр., то хто знає, чи був-би він виконав так велике діло в жовтні 1917 р.

Пролетаріат повинен вчити ся стратегії боротьби не тільки на своїх поразках, але навіть повинен вчити ся її у своїх класових ворогів, беручи з них примір солідарности, яка істнує між ними тоді, коли ім грозять небезпека зі сторони їх класового ворога.

Загойвши свої рани, зсумувавши свої помилки за 1921 рік, перещитавши свої ряди від контрреволюційних елементів, розкладаючих з нутра здоровий організм пролетаріату, заручившись класовою солідарністю між собою, з новою силою виступити пролетаріат до бою з своїм класовим ворогом за остаточно над ним перемогу.

Великими подіями в міжнароднім житю і боротьбі пролетаріату в 1921 році є конгреси його передового революційного авангарду, які відбули ся в Москві.

В червні відбув ся в Москві Третій Конгрес Комуністичного Інтернаціоналу. В той сам час відбув ся також Другий Міжнародний Конгрес Комуністичного Жінотства.

На початку аниш, відбув ся в Москві Перший Конгрес Червоного Інтернаціоналу Профсоюзів і в той сам час відбув ся також в Москві Другий Конгрес Комуністичного Інтернаціоналу Молодіжжі.

В тих конгресах взяли участь представники революційних пролетарських організацій різних країн і рас. До голосу сих конгресів прислухав ся не тільки весь пролетарський світ, але і капіталістичний. На сих конгресах робили ся підсумки боротьби пролетаріату за минувші роки і виробляли ся плани для боротьби в будуччині.

Слідом за ними конгресами відбула ся в Москві міжнародна конференція матросів, в якій взяли участь представники многих країн з попередно означених комуністичних конгресів.

На початку жовтня відбув ся у Відні Міжнародний Конгрес Жертв Світової Війни.

Сі міжнародні конгреси свідчать про живучість пролетарського руху в цілім світі, про консолидацію сил пролетаріату в його боротьбі з капіталом.

1921 рік був для радянських республік першим роком, в яким, за цілий час свого істновання, вони не мали на своїй території регулярної капіталістичної армії.

Було се при кінці 1920 року, власне в останніх днях листопада, коли Червона армія очистила від Вранглія Крим, а від погромщиків Петлюри і Булака-Балаховича західну частину території України.

Були спроби контрреволюціонерів підняти в Росії і на Україні повстання, але вони скінчили ся невдачою. З таких повстанських авантур в Росії відоме мартове крощадське повстання, а на Україні наїзд петлюрівських банд при кінці жовтня і на початку листопада. Обидві сі спроби контрреволюціонерів скінчили ся фіяском.

В 1921 році Росія і Україна думали всіма силами взятись за економічну відбудову краю. Але замість ворожих капіталістичних армій, радянські республіки постигло нове лихо, грізніше і небезпечніше, чим армії заграничних капіталістів. Сім лихом була посуха в приволжських губерніях, яка спричинила страшний голод.

І от замість економічної відбудови краю почалась завзята боротьба з голодом, на яку зістали звернені всі сили і енергія радянських республік. Голод оживив був надії світових контрреволюціонерів на скорий упадок совітської влади в Росії, імперіалісти Франції і Польщі почали вже були остріти свої зуби.

Але не посміли виступити. Не двиялись на тяжке положення Росії і України, правительства різних капіталістичних країв, як також і приватні фірми почали заключати з радянськими республіками торговельні договори. І так 16. марта, себто днем перед ліквідацією крощадського повстання, зістав підписаний торговельний договір між Англією і Росією. Се була перша велика моральна побіда Совітів. 6. мая зістав підписаний торговельний договір з Німеччиною. Далше заключено торговельні договори з Норвегією і Швецією. Хоч без формальною заключення торговельних договорів з правительствами Злучених Держав, Італії і інших країв, розпочалась широка торгівля між Росією з тими країнами. А 26. грудня підписано торговельний договір з Італією.

Важною подією в житю Совітів є також заключені угоди з представником американської, ратунової адміністрації, на чолі з Гувером, а відтак з представником міжнародного Червоного Хреста Нансеном.

Між правительствами різних капіталістичних держав подались бадакити про формальне признание совітського правительства. Всі дотеперіші конференції великих капіталістичних держав, як то останія їх розоружна конференція у Вашингтоні, не дали ніяких конкретних результатів. Всі викрутаси держав-жертв світової капіталістичної політики Лойд Джорджа і Бріана не можуть вивести Європу з економічного хаосу. Нарешті вони рішили запросити з початком 1922 року до Лондону совітського комісара заграничних справ Чічеріна і його заступника Лівінова на нараду. В різних правительствених кругах невдоволено говорять про участь Росії і Німеччини на слідуючій конференції п'яти великих держав.

Судячи по міжнародному, як політичному так і економічному, положенню, судячи після цілого ряду невдач різних альянських конференцій, з котрих найбільш крикливою і найбільш невдалою є конференція в Вашингтоні, керіводителі світової капіталістичної політики побачили, що вони далше не можуть ігнорувати радянських республік.

І нині, на порозі 1922 р., ми стоїмо напередодні нових відносин між капіталістичними державами і радянськими республіками.

Велика переорієнка цінностей відбула ся в 1921 році і внутрі самих радянських республік. Почала ся зміною курсу економічної політики внутрі краю. 23. марта Рада Народних Комісарів Р.С.Ф.С.Р. видала декрет про заміну розверстки продподатком і свободне розпоряджене ся залишками, а 30. мая видала декрет про вільну дрібну торговлю. 9. серпня Рада Народних Комісарів Р.С.Ф.С.Р. проголосила декрет про зміну економічної політики, а 6. жовтня — декрет про засноване державного банку.

Для Української Соціалістичної Радянської Республіки 1921 рік був роком її політичного і економічного поступу як незалежної держави на світовій арені. Правда, поки що вона еше не зробила в сьм напрямі великого кроку, але те, що зробила, гарантує її, як самостійній політико-економічній одиниці, повний успіх в будуччині, а дуже можливо навіть в наступаючій 1922 році.

Короткий перегляд важніших актів, заключених або переведених Радянською Україною як самостійною одиницею, маючих велике краєве значення є слідуючі:

- 25. сьчня У.С.Р.Р. предложила Литві, Латвії, Естонії і Німеччині розпочати мирові переговори.
- 31. сьчня У.С.Р.Р. заключила мировий договір з Грузією.
- 14. лютого У.С.Р.Р. заключила мировий договір з Литвою.
- 2. марта У. Всеукраїнський Зїзд Рад закріпив право користуваня ся землею в краю на 9 літ.
- 18. марта У.С.Р.Р. разом з Р.С.Ф.С.Р. заключила мировий договір з Польшею.
- 30. марта Раднарком проголосив заведе на Україні продподатку.

Протягом 1921 року Радянська Україна вислала свої репатрійні місці до Чехословаччини, Німеччини, торговельну місцю до Туреччини і посольство до Польщі, як також принала до себе торговельні делегації Чехословаччини, Польщі і інших країв.

Економічне положення на Україні тяжке. Як відомо, в 1920 році Україна була тереном страшної війни з польськими, вранглівськими, петлюрівськими і іншими білогвардійськими погромщиками, які, де тільки перейшли, лишили за собою руїну. Посуха в подулневій частині України в 1921 році докінчила сьм сумну картину.

Утрудняє також положення Радянської України її сусідство з такими білогвардійськими державами, як шляхоцька Польща і боярська Румунія, в яких найшли собі притулок різні українські бандити. Час від часу польська шляхта і румунські бояри спускають з лапчуха сив вірних псів світової буржуазії і висилають їх на Україну. Такий набіг на пограничні місцевості України зробили сі пси в жовтні і листопаді; він однак закінчив ся цілковитим їх поразкою.

Не є виключеним, що сі пси не повторять своєї спроби еше в 1922 році, але їх же та сама доля. Радянська Україна кріпне з кождим днем і се признають тепер навіть найзавзятішій її вороги. Кіسه сама і помагає свої старій сестрі Совітській Росії в постигшій її нещастью на Приволжю.

Радянська Україна буде жити на злість всім її ворогам і на радість всім працюючим України.

Волинська.

ВІДДІЛ РОБІТНИЧОТ ПАРТІІ В ВІННІПЕГУ.

Вінніпегський льокаль Соціалістичної Партії Канади, після перого голосованя за приступленем до Третого Інтернаціоналу, перетворив ся в відділ Робітничої Партії Канади.

Вже від довшого часу серед членства Соціалістичної Партії Канади вели ся дискусії над справою приступленя до III Інтернаціоналу. Однак завдяки езекутиві партії, яка складаєть ся з опортуністичних елементів, голосоване над сего справою не було переведене.

Щоби отже покінчити вже раз з тим вічним провадканем голосованя, щобі в один або другий бік вирішити сю справу, радикальніші члени в поодиноких відділах Соц. Партії Канади самі старають ся про те, щобі було переведене голосоване над справою приступленя С. П. К. до Третого Інтернаціоналу.

Початок в сьм напрямі зроблено у венкуверськім відділі Соц. Партії Канади, де підчас недавнього голосованя 24 членів заявило ся за приступленем до III Інтернаціоналу, а 37 членів проти.

За Венкувером пішов Вінніпег. На мітінгу вінніпегського льокалю Соц. Партії Канади дня 21. грудня взято під голосоване справу приступленя до Третого Інтернаціоналу і за приступленем заявило ся 27 голосів, проти приступленя було 11 голосів, а 9 членів здержало ся від голосованя.

На своїм слідуючім мітінгу минулої середі, дня 28. грудня, члени вінніпегського льокалю С. П. К. рішили зїзвати цілковито з Соц. Партією Канади і утворити відділ Робітничої Партії Канади. Резолюція поставлена в сій справі на мітінгу відділу звучить так:

"В виду сего, що більшість членів льокалю Соціалістичної Партії Канади ч. 3 заявили ся через голосоване за приступленем до Третого Інтернаціоналу;

В виду сего, що меншість членів венкуверського льокалю С. П. К. вже поробила заходи для сформованя, разом з членами лівого крила Соціалістичної Партії Канади, осібногo рода організації, яка виповняла би зобовязаня, наложені на ню через прилученя ся до Третого Інтернаціоналу;

І в виду сего, що неможливо є далше функціонувати в Соціалістичній Партії Канади;

Тому постановляєть ся, що льокаль Соціалістичної Партії Канади ч. 3. зриває свою приналежність до Домініального Езекутивного Комітету С. П. К., перебирає всі фінансові зобовязаня льокалю і приступає до сформованя відділу Робітничої Партії (Workers Party).

Ся резолюція була прийнята 26 голосами проти 4.

Друга резолюція, яка була прийнята одноголосно, говорить, що вінніпегський льокаль Соц. Партії Канади засилає через своїх делегатів в провінційальній езекутивній резигнації до Домініального Езекутивного Комітету С. П. К. і поручає їм анекти також резигнацію від провінційальної езекутиви.

"Ми рекомендуємо також,— говорять ся далше в резолюції,— іншим льокалям Соц. Партії Канади в Манітобі поступити так само".

Далші резолюції і внесення, ухвалені на мітінгу вінніпегського льокалю Соц. Партії Канади минулої середі, відносять ся до переходу всего майна льокалю в руки Робітничої Партії Канади.

На загаданий мітінгу вибрано також Тимчасовий Комітет з 12 осіб, який має скликати на неділю, 1. сьчня 1922 року, організаційний мітінг Робітничої Партії Канади.

До Тимчасового Комітету зістали вибрані слідуючі: Ротсел, Барт, Дейві, Мейс, Гендерсон, МекГрегор, Пібоді, Робертсон, Генкакс, Гелер, Кайзер і Лонден.

Так зістав фактично сформований перший відділ Робітничої Партії Канади в Вінніпегу з будущего льокалю Соц. Партії. Буде се льокаль англійських робітників. Є вигляди, що англійських відділів Робітничої Партії Канади буде в Вінніпегу більше.

"Робітничий Союз" в північній Вінніпегу також заявив ся на своїм останнім мітінгу за приступленем до Робітничої Партії Канади. Таким робом всі організації, які входять в "Робітничий Союз", переорганізують ся в язики відділів Робітничої Партії Канади і разом з англійськими відділами Р. П. К. будуть творити одну робітничу політичну революційну організацію.

На платформі Робітничої Партії Канади і на становищу супроти III Інтернаціоналу зійшли ся тепер і "Робітничий Союз" і бывший льокаль Соц. Партії Канади. Обі сі організації перестають істувати на старих основах і творять одну Робітничу Партію Канади. Всі робітничі революційні сили в Вінніпегу дучать ся тепер разом для веденя спільної боротьби за вивіль робітничої класи з капіталістичного яра.

Такий крок належить лише повторити.

ТОВ. КОТОВСЬКИЙ ПРО ЛІКВІДАЦІЮ ПЕТЛЮРІВСЬКОТ АВАНТУРИ.

Тов. Котовський, який розторював банду Тотюнікки, подав в інтервю такі відомости щодо сього:

"Згідно з одержаними в штабі Київського округу відомостями, в перших днях листопада повинні були перейти на територію України сформовані за кордоном петлюрівські загони. Ночню 3. листопада одна з банд Тотюнікки в числі понад тисячу чоловік переправилась через кордон і стріляючи на шляху невеликі загони радянських військ, розстрілявала їх на місці. Банда просунулась в напрямку до Коростеня, на який замірялась зробити напад, але була відкинена. Зриваючи містки, банда рушила далше.

Моя дивізія, яка провадила господарську працю на зєписних пунктах, одержала наказ виступити проти Тотюнікки дня 8. листопада. На зустріч банді була післана друга кавалерійська бригада, яка здігнала бандитів на стаці Чеповичі. Банда повернула на північний схід і просувалась лісами, почала відходити в напрямку Тереві-Трубацька, увесь час ведучи невеликі арьергардні бої і змагаючись уникнути великого бою. Дня 10. листопада на схід від Житомира була післана 3. бригада, яка перерізала банді шлях для відступу на південчій схід. Банда звернула знову на північний схід і була наздогнана біля Радомишля в районі села Мишечі.

В сей час в районі села Трубецької зияла ся банда Чорного з 250 чоловік. 16. листопада банда була наздогнана біля села Єризаровка і там розпочав ся бій, який тяг ся 2 години.

З другого боку в районі села Налєвки завязав ся бій другої дивізії з бандою, яка була оточена зі всіх боків.

В наслідок бою ми захопили велику скількість трофеїв, порубавши ворога.

Поміж ними, що здали ся є три "міністри", "міністер" торговлі і промисловости Красовський, начальник горожанського управління Кисленко і "міністер шляхів", прізвище якого не вияснене з огляду на те, що він помер від ран.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісти".

ЕКОНОМІЧНЕ ПОЛОЖЕННЯ УКРАЇНИ.

За першу половину листопада в Донбасі здобуто понад двайцять мільонів пудів вугля. За місяць передбачаєть ся не менше як сорок три мільони, не рахуючи з дрібних копалень.

Голова банкової організаційної комісії тов. Евлев в розмові сказав:

"Відкрито незабаром операції Всеукраїнської контори державного банку спричинило ся до великої зацікавленности з боку банкових робітників і я з великою приємністю констатував, що Всеукраїнська контора розлічне операції з кадром дозвичених, добре відомих і популярних в торгово-промислових колах, робітників банкової справи.

Жваву участь в праці комісії бере бувши керуючий Харківськім відділом московського купецкого банку Мейер, бувши керуючий Харківськім відділом Петроградського міжнародного банку Бромберг і бувши керуючий Харківськім відділом русько-азіатського банку Лурє.

Найближчим завданням правління Всеукраїнської контори є організації стіг установ банків на місцях. Відкрите відділів і агенцій банку буде провадитись в порядку промислового і торговельного значеня окремих міст.

Ми ясно уявляємо ті великі, ускладнені завдання, що стоять перед державкою в справі відродженя народного хазяйства, однак широка допомога від урядових органів, безпосередня зацікавленість з боку торгово-промислових кол і населеня до організації установ банку та його діяльности — оживлене кривооброту — все се дає гарантії на перемогу банком великих трудностей і на відновлююще вирішене основного і конечного завданя банку — економічного відродженя країни".

Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітен установ державну допомогу невработним губерніям України в 6.000.000 хліба. Для сєї мети асигновано 75.000.000 руб., а також 2.000.000 пуд. хліба для продажі селянам. В грудні для голодуючих губерній України буде перевезено 2.100.000 пуд. хліба.

Українська Економічна Рада з метою допомоги селянам невработним губерніям визнала необхідним організувати в тих губерніях громадські роботи, по відновленю сільськогo господарства. Утворена Комісія, який доручено розробити плани громадських робіт, а також назначити спосіб утвореня потрібного для тої мети матеріального фонду.

Голова Укрнархоза тов. Чубар, вернувшись з поїздки в Москву, зробив 29. листопада в Раднаркомі доклад про виконане ним завданя У.С.Р.Р. з окрема обміркувалоось лизане про фінансові средства У.С.Р.Р. на 1922 рік.

Уповноваженому Наркомфіна доручено разом з Центральним Статистичним Управлінням скласти докладну записку про потребу України на грошеві знаки в 1922 р. Усі Наркомати зобовязують ся робити Уповнаркомфіна і ЦСУ необхідну допомогу.

ЦЕР асигнував Наркомосвіти валюту для придбання чужоземної літератури, технічної посуду і прилада для вищих шкіл. На закупку фарб для потреб Всевида також асигнував окремих кредит.

У всіх місцевостях У.С.Р.Р. як в містах так само і в селух утворюєть ся державна есекурація приватних господарств від стихійних нещасть. Згідно з постановою президії ЦЛВК, всі підприємства, які до 21. червня 1921 р. фактично перейшли до використанняв органів державної влади, визнають підприємствами націоналізованими.

В жовтні підприємства Одеського Губсовнархоза виконали 100% завданя.

Харківський Губсовнархоз віддав до сього часу під аренду понад 400 підприємств.